

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות והתשובות מסומנות בקו תחתן

חולין קיג.

טהור מליח וטמא תפל, ומבואר שכה"ג אינו מבליע, וקשה הרי כיון שנוגעים ימליח הטהור את הטמא ויבלע ממנו? עי' רשב"א ורא"ש מב', ור"ן על הרי"ף.

אי יש במלוח דין תתאה גבר, עי' תוד"ה טהור, עי' הגהות סמ"ק רה' י', ועי' מרדכי חולין תשטו', ותורה"ב ב"ד ש"א ב:; ולהלכה עי' שו"ע קה' יא' וברמ"א שם.

יפה יפה, וביאורו, עי' מרדכי תשיט' בשם ר"ת, וברמב"ן ורשב"א תורה"ב ג' ג' עב:, ורא"ש מג'.

ומדיחו יפה יפה, והכוונה בזה, עי' רמב"ן ורשב"א רא"ש סי' מד' וב"י סט' ז'.

מדיח ומולח ומדיח, וטעם הדחה שקודם המליחה, עי' רא"ה ורשב"א ג' ג' עג. ועי' ר"ן על הרי"ף.

מלח ליה במילחא גללניתא ומנפיץ ליה, ואי שרי למלוח בלח דק, עי' רש"י ובראשונים בשם הראב"ד, ועי' רמב"ן ורא"ש ושו"ע סט' ג'.

אין מחזיקין דם בבני מעיים, וביאור הלשון אין מחזיקין והאם יש לחשוש בסתמא עי' רש"י ורמב"ן.

אין מניחים בשר מליח אלא על גבי כלי מנוקב, והאם האיסור גם לאחר שנמלח, עי' תוס' לעיל קיב: ד"ה ודגים, ועי' כאן ברשב"א.

ובשיעור הזמן שנאסר, עי' פסחים עד. תוד"ה כבולעו, וברא"ש כאן סי' מט'.

השובר מפרקתה של בהמה וכו', עי' פרש"י והקשה הרמב"ן דאם לא מועיל מליחה הוול"ל הרי הוא מאכיל דם אסור את הבריות? ועי' מעני יו"ט ק', ועי' גירסת הרי"ף ומש"כ הרמב"ן בדבריו.

ומה שלדברי רש"י אין הדם שפירש נותר במליחה, עי' ריטב"א ובש"ך סז' סק"ו, ובפר"ח סק"ו, ולדעת הרי"ף הוא ספק, ועי' יד. תוד"ה ונסבין וברא"ש כאן, ועי' פר"ח ב', ב"ח סק"ד, וש"ך עו' ב'.

בשר בהמה טהורה בחלב בהמה טמאה וכו' מותר, ופרש"י דבאכילה אסור משום טמאה ומשמע דליכא איסור בב"ח, עי' ש"ך פז' ג', ובטוב"י שם, עי' פרישה סק"ד וב"ח סק"א טז' ב' וש"ך ג'.

בענין בשר בהמה טהורה בחלב חיה טהורה, עי' רעק"א, ועי' תוספתא ח' ג' ובמנחת ביכורים שם.

תוד"ה בשר, דנו מה דעת ת"ק בחיה ועוף, ע"ע רא"ש נא' בדעת הרי"ף, ועי' צל"ח על התוס'. ונ"מ בזה איך לפסוק להלכה, עי' רשב"א וראש יוסף.

ובדברי הרמב"ם יש סתירה דבמאכ"א ט' ד' פסק כר"ע, ואילו בהל' ממרים גבי בל תוסיף כתב כריה"ג? עי' כס"מ בממרים, ולח"מ במאכ"א, ע"ע שו"ת מהרלב"ח פז', ובאבקת וכול סי' לח' כתב שהרמב"ם עצמו הגיה דבריו בהל' ממרים.

רש"י ד"ה פרט, כתב דשאר בהמה טהורה נתרבה מן הפסוק בברייתא וכו', עי' רש"י .

את שאסור משום נבילה, ומה שלא ממעטים מכאן טמאה שהרי אחע"א? עי' ראש יוסף, תפארת יעקב ועצמות יוסף.

ומה שלא מרבים מזה לכל בהמה? עי' תורא"ש ד"ה בשר, מהרש"א ורש"ש ע התוד"ה בשר, ראש יוסף מהר"ם שיק ונימורי הגרי"ב.

וישלח יהודה את גדי העיזים, ועי' רש"ש למה לא ילפינן מקרא דקדים 'אנכי אשלח גדי עזים וגו'.

ע"ב

כאן גדי עיזים, עי' פרש"י שם מה פי' גדי לפי זה, ועי' באבן עזרא שם.

ולילף מינה, וקשה דמתחילה אמרנו שהכוונה רק גדי ולא כל בהמה? עי' תורא"ש ומהר"ם שיף.